

anden Retning stillede ringere Fordringer til Distriktsbestyreren, vilde den Gang foruden de 3 ydste Høvedistrikter i Kongeriget — Feldborg, Balsgaard og Randbøl Distrikt — der allerede forinden Loven af 8de December 1859 traadte i Kraft, vare underlagte Plantører, kunne henføres ikke mindre end 6 af de slesvigiske Distrikter, der kun havde et Skovareal af fra ca. 1260 til ca. 1530 Tdr. Land.

Den ved Loven saaledes forudsatte Tanke, at visse særlige Distrikter kunde underlægges ringere lønnede Distriktsbestyrere, saa Administrationen sig imidlertid af praktiske Grunde hurtig nødsaget til at forlade, da de som Plantører eller Skovridere af 2den Klasse ansatte Distriktsbestyrere ved indtrædende Vakancer søgte Forslyttelse til de for Skovridere af 1ste Klasse bestemte Distrikter, hvilken billigvis ikke kunde forholds dem, naar de i øvrigt vare personlig kvalificerede dertil, og for at undgaa en saadan Omflytning, der vilde blive til stor Skade for Distrikterne paa Grund af det hyppige Skifte i deres Bestyrelse, erhvervede Finansministeriet allerede i 1862 kongelig Bemyndigelse til at opslaa ethvert ledigblivende Skovridereembede som Embede enten af 1ste eller 2den Klasse, hvilket i Praxis er blevet gennemført paa den Maade, at en Skovridere af 1ste Klasse ved Forslyttelse til et hvilket som helst Skovridereembede — naar saadan Forslyttelse, der dog siden da ingen Sinde er indrømmet mere end en Gang i vedkommende Skovriders hele Tjenestetid, jandtes efter Omstændighederne at kunne ske uden Skade for Tjenesten — vedblivende loimes som Skovridere af 1ste Klasse, medens de 3 i Anciennetet yngste Skovridere ere lønnede som Skovridere af 2den Klasse, ligeledes uden Hensyn til, hvilket Skovridereembede de beklæde. Men foruden at Lovens Tanke for saa vidt har maattet fraviges, ere derhos selve de Forudsætninger, paa hvilke den var grundet, fuldstændig forandrede, idet de nuværende 22 Skovdistrikter alle stille samme Krav til Distriktsbestyreren. Med Hertugdømmet Slesvig ere de deri beliggende mindre Distrikter frastilte, og af de 3 tidligere Plantørdistrikter i Jylland, hvis Bestyrere nu benævnes Skovridere, ligesom Bestyrerne af de øvrige Skovdistrikter, ere de 2, nemlig Feldborg og Balsgaard Skov-

distrikter, ved Tilskøb af store Hedearealer i den Grad forøgede i Areal, at de nu ere langt større end noget af de andre Skovdistrikter, ligesom den fremstridende Kultur for det 3dje Distrikt, nemlig Randbøl Skovdistrikts, Vedkommende efterhaanden ogsaa har hævet dets Betydning i væsentlig Grad.

Da samtlige 22 Skovdistrikter nu i Virkeligheden for saa vidt ere ensartede, som de stille ganske de samme Fordringer til Distriktsbestyrerne i Henseende til Arbejdsstraf og videnskabelig Uddannelse, mangler der nu ethvert Grundlag for en Inddeling af Skovdistrikterne i forskellige Klasser, og det maa derfor anses for urigtigt længere at bevare en Søndring mellem Skovridere af 1ste og Skovridere af 2den Klasse. Den nuværende Fordeling i disse 2 Klasser, der i Virkeligheden kun betegner 2 forskellige Lønningsklasser, medfører derhos den Ubillighed, at Varigheden af det Tidsrum, hvori Skovriderne staa paa den lavere Lønning, beror paa rene Tilfældigheder, der i en saa saattallig Stat som Forstøtaten komme til at spille en altfor fremtrædende Rolle, medens paa den anden Side Gennemførelsen af en Lønningsordning, hvorved samtlige 22 Skovridere lønnes som de nuværende Skovridere af 1ste Klasse, vilde staa for sig som en betydelig Forøgelse af Lønningsordenens Forhøjelse med 400 Kr. vilde være et stort Gode for Skovriderne paa et Tidspunkt, hvor Overtagelsen af Skovridergaarden og dens Forberedelse medfører trykkende Stableringsudgifter for dem, men ogsaa fordi Ørskningen paa Alderstillsættelsen vilde blive noget fremstyndt for alle Skovridere, der ikke allerede før 1ste April 1894 ere rykkede op i 1ste Klasse. Hvor store Svingninger i Henseende til Varigheden af det Tidspunkt, hvori Skovriderne staa i den lavere Lønningsklasse, den nuværende Ordning har bevirket, vil ses deraf, at Tjenestetiden i den lavere Lønningsklasse, der gennemsnitlig har været 3 Aar, har varieret mellem 5 Maaneder og et Tidsrum af over 7 Aar. Gennemsnitsalderen ved Ansættelse som Skovridere af 2den Klasse har i de sidste 20 Aar været 42 Aar.

Alf de her udviklede Grunde foreslaas det at henføre samtlige 22 Statskovenes Skovridere til den nuværende 1ste Klasse af Skovridere fra den 1ste April 1894 at regne.